

04071, Київ, вул. Ярославська, буд. 6, 5-й поверх
тел: +38 (044) 392-73-71, факс: +38 (044) 392-73-70
email: info@unba.org.ua, веб-сайт: www.unba.org.ua

5th floor, 6 Yaroslavska Street, Kyiv, 04071 Ukraine
phone: +38 (044) 392-73-71, fax: +38 (044) 392-73-70
email: info@unba.org.ua, web-site: www.unba.org.ua

РІШЕННЯ № 222

Про затвердження роз'яснення пункту 13 частини першої статті 23 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»

«23» вересня 2017 року

м. Львів

Рада адвокатів України, керуючись статтею 55 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», Розділом II Положення про Раду адвокатів України, **вирішила:**

1. Затвердити роз'яснення положення пункту 13 частини першої статті 23 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» в частині підписання, повідомлення та/або вручення повідомлення про підозру адвокату, як спеціально визначеному суб'єкту кримінального провадження, що кореспондується із окремими положеннями Кримінального процесуального кодексу України (додається).
2. Секретарю Ради адвокатів України про прийняте рішення повідомити адвокатів, органи адвокатського самоврядування та Комітет законотворчих ініціатив з питань адвокатської діяльності на офіційному веб-сайті Національної асоціації адвокатів України.

Голова Ради адвокатів України

[підпис]

Л.П. Ізовітова

Секретар Ради адвокатів України

[підпис]

П.М. Гречківський

**Про роз'яснення пункту 13
частини першої статті 23 Закону України
«Про адвокатуру та адвокатську діяльність»**

Рада адвокатів України, розглянувши та обговоривши звернення Голови Комітету захисту прав адвокатів та гарантій адвокатської діяльності Національної асоціації адвокатів України, адвоката Боряк Ганни Леонідівни від 23 вересня 2017 року, врахувавши пропозиції, зауваження та доповнення членів Ради адвокатів України, Голови Комітету Національної асоціації адвокатів України з питань безоплатної правової допомоги Вилкова Сергія Валентиновича, у межах повноважень роз'яснює наступне.

Правовою основою діяльності адвокатури України є Конституція України, Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» № 5076-VI від 05.07.2012 року та інші законодавчі акти України.

Спеціальний Закон № 5076-VI від 05.07.2012 року визначає правові засади організації і діяльності адвокатури та здійснення адвокатської діяльності в Україні.

Норми чинного законодавства під терміном «адвокат» визначають фізичну особу, яка здійснює адвокатську діяльність на підставах та в порядку, що передбачені законом.

Натомість, адвокатська діяльність – це незалежна професійна діяльність адвоката щодо здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту.

Частина третя статті 2 Закону визначає, що з метою забезпечення належного здійснення адвокатської діяльності, дотримання гарантій адвокатської діяльності, захисту професійних прав адвокатів, забезпечення високого професійного рівня адвокатів та вирішення питань дисциплінарної відповідальності адвокатів в Україні діє адвокатське самоврядування.

Відповідно до положень статті 23 Закону професійні права, честь і гідність адвоката гарантується та охороняються Конституцією України, Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» та іншими законами.

Стаття 23 Закону закріпила в своєму змісті гарантії адвокатської діяльності, зокрема пунктом 13 передбачено, що *«повідомлення про підозру адвоката у вчиненні кримінального правопорушення **може бути здійснене виключно** Генеральним прокурором України, його заступником, прокурором Автономної Республіки Крим, області, міста Києва та міста Севастополя»*.

Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, їх посадові і службові особи у відносинах з адвокатами зобов'язані дотримуватись вимог

Конституції України та законів України, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року та протоколів до неї, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, практики Європейського суду з прав людини.

Статус адвоката відносить особу до окремої категорії осіб, стосовно яких існує **спеціальний порядок кримінального провадження**.

Кримінальний процесуальний кодекс України (далі – КПК України) в чинній редакції викладеному питанню присвячує окремо Главу 37, яка має назву «Кримінальне провадження щодо окремих категорії осіб».

Відповідно до положень статей 276, 278 КПК України «здійснення повідомлення про підозру» пов'язується у тому числі і з обов'язковим елементом процесуальної дії - **«вручення»**, яке повинно відбуватися в день його складення, слідчим або прокурором, а у випадках неможливості такого вручення – у спосіб, передбачений КПК України для вручення повідомлень.

Вищевказана правова норма є обов'язковою відповідно до змісту частини першої статті 276 КПК України.

Особливості повідомлення про підозру окремій категорії осіб визначаються саме главою 37 КПК України.

Приписами статті 481 КПК України регламентовано, **що письмове повідомлення про підозру адвокату здійснюється – Генеральним прокурором України, його заступником, прокурором Автономної Республіки Крим, області, міст Києва або Севастополя в межах його повноважень.**

З означеного слідує, що термін «здійснюється» у контексті гарантій адвокатської діяльності в обов'язковому порядку включає в себе **підписання повідомлення про підозру, вручення повідомлення про підозру та роз'яснення процесуальних прав підозрюваному.**

Натомість, надання доручення про повідомлення/вручення повідомлення про підозру іншій службовій особі є наслідком порушення гарантій адвокатської діяльності, оскільки така дія сама по собі нівелює визначений статус адвоката, послаблює гарантії професійної недоторканості.

Таким чином, положення статті 23 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» в розрізі статей 276-278, 480-481 Кримінального процесуального кодексу України, вживаючи термін «здійснення», не передбачає процесуальне право спеціально визначеному процесуальному суб'єкту надавати доручення іншій службовій/посадовій особі щодо вчинення дій у вигляді вручення повідомлення про підозру адвокату, оскільки така особа, не є спеціально уповноваженою на вчинення процесуальних дій у контексті норм профільного закону.

Термін **«виключно»**, який вживається в пункті 13 частині першій статті 23 Закону, свідчить про відсутність процесуальних повноважень у прокурора на надання доручень, передбачених статтею 36, 40 КПК України.
